

Sygn. akt **I 1 C 2258/18**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 stycznia 2019 r.

Sąd Rejonowy w Gdyni I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący: SSR Anna Stolarska

Protokolant: sekr. sąd. Tomasz Łukowicz

po rozpoznaniu w dniu 24 stycznia 2019 r. w Gdyni na rozprawie

sprawy z powództwa (...) **Spółki Akcyjnej z siedzibą w G.**

przeciwko **Gminie M. G.**

o zapłatę

I oddala powództwo;

II zasądza od powoda (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w G. na rzecz pozwanej Gminy M. G. kwotę 270,00 zł (dwieście siedemdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

ZARZĄDZENIE

1. odnotować i zakreślić w rep. C
2. przedłożyć z wpływem lub za 30 dni

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 8 marca 2018 r. (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w G. wniosła o zasądzenie na jej rzecz od Gminy M. G. kwoty 997,90 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi: dla kwoty 490,83 zł od dnia 27 października 2016 r. do dnia zapłaty; dla kwoty 354,73 zł od dnia 24 listopada 2016 r. do dnia zapłaty oraz dla kwoty 152,34 zł od dnia 4 kwietnia 2017 r. do dnia zapłaty. Powódka wniosła również o zasądzenie na jej rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. (...) S.A. w uzasadnieniu pozwu wskazała, że w dniu 18 listopada 2015 r. zawarła z Gminą M. G. umowę o numerze (...), której przedmiotem była dostawa energii elektrycznej do punktów poboru wymienionych w załączniku nr 1, w tym do Zespołu Szkół (...) przy ul. (...) w G.. Powódka wskazała, że w związku wykonywaniem zobowiązania wystawiła pozwanej faktury VAT o numerach: (...) z dnia 26 września 2016 r. na kwotę 490,83 zł, (...) z dnia 4 stycznia 2017 r. na kwotę 354,73 zł oraz (...) z dnia 12 maja 2017 r. na kwotę 152,34 zł. Powódka podniosła, że pozwana nie uiściła należności wynikającej z ww. faktur VAT a próba polubownego zakończenia sporu nie przyniosła rezultatu, wobec czego żądanie pozwu obejmujące nieuregulowaną należność jest zasadne.

pozew (k. 4 - 5)

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym wydanym przez tut. Sąd, w dniu 28 marca 2018 r., w sprawie sygn. akt: I 1 Nc 2259/18 uwzględnił żądanie pozwu.

We wniesionym skutecznie sprzeciwie od nakazu zapłaty pozwana podniosła zarzut bezzasadności roszczenia, potwierdzając przy tym, że strony zawarły umowę, na którą powołuje się powódka, jednak Zespół Szkół (...) był

faktycznie prowadzony przez pozwaną w budynku przy ul. (...) do dnia 30 czerwca 2016 r., to jest do końca roku szkolnego 2015/2016, a w dniu 31 sierpnia 2016 r. został rozwiązany uchwałą Rady Miasta G.. Pozwana podniosła, że w okresie objętym fakturami nie korzystała z ww. budynku oraz że powódka nie przedłożyła jednej z faktur VAT, na którą się powołuje, a także, że wezwanie do zapłaty z dnia 14 kwietnia 2017 r. oraz faktury VAT stanowiące podstawę roszczenia objętego pozwem nie zostały doręczone pozwanej. Gmina M. G. podniosła ponadto, że zwróciła się z prośbą o udzielenie szczegółowych informacji stanowiących podstawę naliczenia należności, jednak wnioski ten oraz rozliczne próby kontaktu telefonicznego pozostały bez odpowiedzi.

nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym (k. 45), sprzeciw od nakazu zapłaty (k. 66 - 67)

W piśmie procesowym z dnia 18 grudnia 2018 r. powódka podtrzymała żądanie pozwu, podnosząc, że nie kwestionuje faktu związania stron umową z dnia 18 listopada 2015 r. i wskazując, że umowa ta została zawarta na czas określony, to jest do dnia 31 grudnia 2016 r. Ponadto powódka podkreśliła, że w dniu 9 września 2016 r. strony zawarły aneks numer (...) do umowy o dystrybucję energii elektrycznej, zgodnie z którym miało dojść do zaprzestania dostarczania energii do wskazanych punktów poboru, w tym do Zespołu Szkół (...). (...) S.A. podkreśliła, że zgodnie z postanowieniami aneksu nr (...), miał on wejść w życie z dniem zawarcia go przez strony, jednak nie wcześniej niż po przeprowadzeniu procedury zmiany sprzedawcy oraz wejściu w życie umów dystrybucyjnych z (...) dla włączanych punktów poboru energii elektrycznej. Powódka podkreśliła, że do skutecznej zmiany odbiorcy doszło w dniu 10 października 2016 r. Powódka podniosła także, że zgodnie z § 13 pkt. 1 przedmiotowej umowy, wszystkie faktury VAT były kierowane na adres płatnika zawarty w załączniku nr 1 do umowy, czyli na adres: ul. (...) w G., a wobec nieaktualizowania przez płatnika tego adresu, korespondencja została słusznie uznana za skutecznie doręczoną.

pismo procesowe z dnia 18 grudnia 2018 r. (k. 99)

Podczas rozprawy w dniu 24 stycznia 2019 r. pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie na jej rzecz kosztów procesu według norm przepisanych oświadczyła, że powódka nie ustosunkowała się do wniosku zawartego w piśmie procesowym z dnia 6 listopada 2017 r. oraz do zarzutów zawartych w sprzeciwie od nakazu zapłaty. Pozwana oświadczyła, że Gmina M. G. nie uchyła się od zapłaty należności na rzecz powódki, jednak powód nie wykazał zarówno zasadności jak i wysokości dochodzonego roszczenia, to jest nie dowiódł, że w okresie od 31 lipca 2016 r. do 10 października 2016 r. w Zespole Szkół (...) miał miejsce pobór energii elektrycznej. Pozwana podniosła, że faktury wstawione przez pozwaną po dniu zawarcia aneksu numer (...), to jest po dniu 9 września 2016 r. zawierały błędne dane dotyczące płatnika, a nadto zostały wysłane na nieprawidłowy adres, pomimo wiedzy powódki w zakresie zamiany płatnika z Zespołu Szkół (...) na Administrację (...) i związaną z tym zmianą siedziby. Uzasadniając swoje stanowisko pozwana podkreśliła, że zarówno ona jak i inne jednostki budżetowe funkcjonują na podstawie ustawy o finansach publicznych, wobec czego zasady gospodarowania finansami publicznymi oraz ryzyko odpowiedzialności z tytułu niegospodarności uniemożliwia pozwanej uregulowanie należności wynikających z faktur wystawionych na niewłaściwego płatnika. Pozwana podkreśliła także, że powódka nie przedłożyła jednej z trzech faktur VAT, z których wywodzi roszczenie oraz nie podjęła, mimo wniosku w tym przedmiocie, próby skorygowania danych zawartych w fakturach VAT.

protokół rozprawy nagranie z dnia 24 stycznia 2019 r.

Sąd zważył co następuje:

W dniu 18 listopada 2015 r. Gmina M. G. zawarła z (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w G. umowę o świadczenie usług dystrybucyjnych o numerze ZD/385/DK/90- (...), której przedmiotem była dostawa energii elektrycznej do lokali i obiektów wymienionych jako punkty poboru w załączniku numer 1 do umowy. Umowa została zawarta w wyniku rozstrzygnięcia przetargu nieograniczonego prowadzonego przez Gminę M. G. – Zarząd Dróg i Z.. Pod pozycją numer 182 ww. załącznika nr 1 do umowy wymieniony był Zespół Szkół (...) (ul. (...), (...)-(...) G.), który stanowił jeden z punktów poboru energii, do którego energię elektryczną dostarczała (...) S.A. Dla ww. punktu poboru dostawca

zobowiązany był dostarczać energię elektryczną w okresie od 1 stycznia 2016 r. do 31 grudnia 2016 r., a jako płatnik należności został oznaczony Zespół Szkół (...).

okoliczność niesporna, a nadto umowa dostawy energii elektrycznej z dnia 18 listopada 2015 r. nr ZD/385/DK/90- (...) wraz z załącznikiem nr 1 (k. 12 – 36)

W dniu 9 września 2016 r. Gmina M. G. – Zarząd Dróg i Z. zawarł z (...) S.A. aneks nr (...) do umowy nr (...) z dnia 18 listopada 2015 r. Na podstawie aneksu Zespół Szkół (...) z siedzibą: ul. (...) G., wymieniony pod pozycją nr 182 w załączniku numer 1 został wyłączony z przedmiotowej umowy. Zgodnie z załącznikiem nr 2 do aneksu nr (...) obiekt wymieniony w punkcie 7, to jest Zespół Szkół (...) został włączony do przedmiotowej umowy zmienionej aneksem, jednak za okres dostawy od dnia 1 września 2016 r. do dnia 31 grudnia 2016 r. płatnikiem była Administracja (...) z siedzibą: ul. (...), (...)-(...) G.. Zgodnie z § 3 aneksu, wszedł on w życie z dniem zawarcia przez strony, jednak nie wcześniej niż po przeprowadzeniu procedury zmiany sprzedawcy oraz wejściu w życie umów dystrybucyjnych z (...) dla włączanych punktów poboru energii elektrycznej oraz nie wcześniej niż po przeprowadzeniu procedury likwidacji dla wyłączanych punktów poboru energii elektrycznej.

dowód: aneks nr (...) do umowy nr (...) (k. 100)

Uchwałą nr XX/458/16 z dnia 20 kwietnia 2016 r. Rada Miasta G. rozwiązała z dniem 31 sierpnia 2016 r. Zespół Szkół (...) przy ul. (...) w G..

dowód: uchwała Rady Miasta G. z dnia 20 kwietnia 2016 r. (k. 68)

(...) S.A. wystawiła na rzecz Gminy M. G. faktury VAT o numerach: (...) z dnia 16 września 2016 r. na kwotę 490,83 zł obejmującą okres rozliczeniowy od dnia 31 lipca 2016 r. do dnia 31 sierpnia 2016 r. oraz (...) z dnia 14 października 2016 r. na kwotę 354,73 zł obejmującą okres rozliczeniowy od 31 sierpnia 2016 r. do 30 września 2016 r. W ww. fakturach VAT jako płatnik należności oznaczony został Zespół Szkół (...), a dokumenty te zostały wysłane na adres szkoły, to jest ul. (...), (...)-(...) G..

dowód: faktura VAT nr (...) z dnia 16 września 2016 r., faktura VAT nr (...) z dnia 14 października 2016 r.

Pismem z dnia 14 kwietnia 2017 r. kierowanym na adres: ul. (...) w G., (...) S.A. wezwała Zespół Szkół (...) do zapłaty kwoty 997,90 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w związku z nieuiszczeniem przez pozwaną należności wynikających z łączącej strony umowy. (...) S.A. pismem z dnia 12 października 2017 r. kierowanym na adres: Al. (...) G. wezwała Gminę M. G. do zapłaty kwoty 997,90 zł.

dowód: wezwanie do zapłaty z dnia 14 kwietnia 2017 r. (k. 41), wezwanie do zapłaty z dnia 12 listopada 2017 r. (k. 42)

W piśmie z dnia 6 listopada 2017 r. Urząd Miasta G. zwrócił się do (...) S.A. o wskazanie okresów poboru energii, których dotyczą nieuregulowane faktury wymienione w wezwaniu do zapłaty doręczonym pozwanej w dniu 24 października 2017 r. Wniosek ten został doręczony skutecznie, jednak pozostał bez odpowiedzi. Gmina M. G. skierowała ww. wniosek wobec niedoręczenia faktury nr (...) oraz wobec błędnego oznaczenia płatników wszystkich faktur, z których roszczenie wywodzi pozwana.

dowód: pismo z dnia 6 listopada 2017 r. wraz z potwierdzeniem odbioru (k. 69 - 70)

Sąd zważył, co następuje:

Stan faktyczny w przedmiotowej sprawie Sąd ustalił na podstawie dowodów z dokumentów przedłożonych przez strony w toku postępowania, których prawdziwość nie była kwestionowana i nie budziła wątpliwości Sądu co do swej wiarygodności, a zatem brak było podstaw do odmowy dania im wiary. W ocenie Sądu zebrany materiał dowodowy stanowiący podstawę rozstrzygnięcia jest spójny oraz nie zawiera wewnętrznych sprzeczności, a wszystkie zebrane dowody korespondują ze sobą umożliwiając poczynienie ustaleń faktycznych nie budzących wątpliwości.

Postanowieniem wydanym w toku rozprawy w dniu 24 stycznia 2019 r. Sąd postanowił o oddaleniu wniosku powoda o zobowiązanie (...) S.A. do przedłożenia do akt niniejszej sprawy dokumentu w postaci odczytów układu – pomiarowo – rozliczeniowego zamontowanego w punkcie poboru energii w G. przy ul. (...) (punkt poboru numer (...)) z okresu objętego przedmiotowym powództwem, to jest z okresu od dnia 31 lipca 2016 r. do dnia 10 października 2016 r.

W ocenie Sądu, wniosek powódki jako nieuzasadniony i nie poparty argumentami odnoszącymi się do konkretnych okoliczności faktycznych, świadczących o faktycznym braku możliwości nie zasługiwał na uwzględnienie. Podkreślić należy, że skoro powódka, będąca stroną umowy z pozwaną, wystawiła trzy faktury VAT na podstawie odczytów układu pomiarowo – rozliczeniowego to winna dysponować stosownymi dokumentami potwierdzającymi zasadność ustalenia wysokości należności w oparciu o faktyczne zużycie energii elektrycznej w okresie objętym ww. fakturami. Na marginesie należy dodać, że powódka nie wykazała by nieskutecznie zwracała się do wskazanego podmiotu o te dokumenty, ponadto nie jest rolą Sądu wydobywanie pod groźbą grzywny dowodów, na podstawie których możliwe byłoby zasądzenie dochodzonej należności, od podmiotu trzeciego tu: (...) S.A. (należącego do tej samej grupy kapitałowej i ściśle współpracującego z powodem). Wobec powyższego, nieuzasadnione jest, w ocenie Sądu, twierdzenie powódki, że nie ma możliwości uzyskania dokumentów objętych wnioskiem w sposób inny niż poprzez zobowiązanie Sądu do złożenia dokumentu.

Żądanie pozwu nie zasługiwało na uwzględnienie, jako nieudowodnione zarówno co do zasady jak i co do wysokości, wobec czego Sąd w punkcie I niniejszego wyroku oddalił powództwo w całości.

W niniejszej sprawie niespornym było, że strony łączyła umowa z dnia 18 listopada 2015 r. na dostawę energii elektrycznej do lokali i obiektów.

Sporny natomiast był moment wejścia w życie aneksu nr (...) podpisanego w dniu 9 września 2016 r. a w konsekwencji także skuteczność wystawienia przez powódkę faktur VAT z oznaczeniem jako płatnika Zespołu Szkół (...) po podpisaniu aneksu nr (...) do umowy na dostawę energii elektrycznej, mocą którego płatnikiem za dostawę energii elektrycznej do punktu poboru przy ul. (...) w G. w okresie rozliczeniowym od 31 sierpnia 2016 r. została Administracja Budownictwa Komunalnego nr 4 Gminy M. G., wobec likwidacji szkoły w dniu 31 sierpnia 2016 r.

Sporna była również wysokość roszczenia, której powódka nie wykazała. Faktura numer (...) nie została przez powódkę złożona do akt sprawy pomimo dochodzenia pozwem należności z niej wynikającej. Brak ten, w formie zarzutu, był podniesiony przez pozwaną w sprzecznie, do którego to zarzutu powódka nie odniosła się. Ponadto powódka nie przedstawiła odczytów układu pomiarowo – rozliczeniowego zamontowanego w punkcie poboru energii przy ul. (...) w G. za okres od 31 lipca 2016 r. do dnia 10 października 2016 r. Pomimo złożenia w piśmie procesowym z dnia 18 grudnia 2018 r. wniosku o dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu z dokumentu w postaci oświadczenia operatora dystrybucyjnego na okoliczność zakończenia procesu zmiany sprzedawcy w dniu 10 października 2016 r., powódka nie złożyła do akt sprawy ww. dokumentu. Wobec czego powódka nie udowodniła, twierdzenia, że aneks nr (...) podpisany w dniu 9 września 2016 r. wszedł w życie, nie z dniem jego odpisania, a dopiero 10 października 2016 r., jak twierdziła. Niewykazanie przez powódkę zasadności roszczenia, wobec wystawienia faktur VAT (...) z nieprawidłowym oznaczeniem jako płatnika podmiotu, który od 9 września 2016 r. nie był już płatnikiem zgodnie z zapisami aneksu nr (...) oraz załącznikami nr 1 i 2 oraz niewykazanie wysokości dochodzonego roszczenia wynikającego z wszystkich trzech faktur VAT za pomocą dokumentów źródłowych, stanowiących podstawę do ich wystawienia, na które powołuje się powódka skutkowało oddaleniem powództwa w całości. Ww. sporne okoliczności, które stanowiły podstawę żądania pozwu, nie zostały wykazane przez powódkę (art. 6 k.c., art. 232 k.p.c.). Wobec tego nieuzasadnione było przyjęcie, że pozwana nie wywiązała się z umowy na dostawę energii elektrycznej do lokalu i obiektów zawartą z (...) S.A.

Mocą aneksu nr (...) z dnia 9 września 2016 r. do umowy nr (...) z dnia 18 listopada 2015 r. strony procesu ustaliły, że od dnia 31 sierpnia 2016 r. płatnikiem należności za energię dostarczoną do zlokalizowanego przy ul. (...) w G. punktu poboru energii elektrycznej będzie, nie jak dotychczas Zespół Szkół (...), który to został rozwiązany w dniu 31 sierpnia 2016 r., a Administracja (...) numer 4. Zespół Szkół (...) był płatnikiem do dnia 31 sierpnia 2016 r. a od dnia 1 września 2016 r. płatnikiem za energię dostarczoną do ww. punktu, wobec rozwiązania szkoły, była Administracja (...) z

siedzibą: ul. (...), (...)-(...) G.. Z § 3 ww. aneksu wynika, że wchodzi on w życie z dniem zawarcia przez strony, jednak nie wcześniej niż po przeprowadzeniu procedury zmiany sprzedawcy oraz wejściu w życie umów dystrybucyjnych z (...) dla włączanych punktów poboru energii elektrycznej oraz nie wcześniej niż po przeprowadzeniu procedury likwidacji dla wyłączanych punktów poboru energii elektrycznej. Faktura VAT nr (...) została wystawiona przez powódkę w dniu 16 września 2016 r. a zatem po zawarciu aneksu i obejmowała okres rozliczeniowy od dnia 31 lipca 2016 r. do dnia 31 sierpnia 2016 r., natomiast faktura VAT nr (...) została wystawiona w dniu 14 października 2016 r. i obejmowała okres rozliczeniowy od dnia 31 sierpnia 2016 r. do dnia 30 września 2016 r. Obie faktury zostały zatem wystawione po dniu podpisania przez strony aneksu nr (...), przy czym w obu ww. fakturach jako płatnik oznaczony był Zespół Szkół (...) z siedzibą: ul. (...), (...)-(...) G., na który to adres dokumenty te zostały wysłane, co wynika z ich treści.

Podkreślić należy, że powódka, jako strona aneksu nr (...) do umowy z dnia 18 listopada 2015 r. miała wiedzę o zmianie płatnika za energię elektryczną dostarczoną do punktu zlokalizowanego przy ul. (...) w G. i adresu aktualnego płatnika, pomimo tego jednakże wystawiła i przesała faktury VAT na podmiot już nieistniejący. Zgodnie natomiast z § 13 ust. 1 umowy z dnia 18 listopada 2015 r. wykonawca, to jest (...) S.A. winna wystawiać faktury VAT zgodnie z danymi wskazanymi w załączniku nr 1 do umowy kolumna „Odbiorca/płatnik” i przysłać je będzie na adres poszczególnych płatników/odbiorców, zgodnie z danymi zawartymi w ww. załączniku nr 1. W § 13 ust. 4 ww. strony zastrzegły wzajemny obowiązek powiadamiania o zmianach danych kont bankowych lub danych adresowych.

Podkreślić w tym miejscu należy, że powódka jest podmiotem funkcjonującym w obrocie profesjonalnym, wobec czego winna uwzględnić specyfikę funkcjonowania jednostek budżetowych, a zarówno w toku procesu jak w i okresie poprzedzającym, pomimo licznych prób kontaktu ze strony pozwanej oraz skierowania pisma z dnia 6 listopada 2017 r. nie podjęła próby dokonania korekty faktur podnosząc, że zasadnie wystawiła wszystkie faktury VAT z oznaczeniem Zespołu Szkół (...).

Zaznaczenia wymaga także, że dopiero wezwanie do zapłaty z dnia 12 października 2017 r. zostało skierowane do Gminy M. G., a wcześniejsze wezwanie z dnia 14 kwietnia 2017 r. wciąż było kierowane na adres: C. 237 w G., do nieistniejącego Zespołu Szkół (...), pomimo świadomości zmiany danych od dnia podpisania aneksu w dniu 9 września 2016 r. Z załącznika nr 1 i 2 do aneksu nr (...) wynika aktualny adres płatnika zobowiązanego z tytułu należności za dostarczenie energii do punktu poboru zlokalizowanego przy ul. (...) w G., a skoro powódka podpisała go w dniu 9 września 2016 r. wnioskować należy, że zapoznała się z jego treścią jak i treścią załączników, a zatem miała świadomość w zakresie zmiany podmiotu zobowiązanego jak i aktualnego adresu do doręczeń. W tej sytuacji twierdzenia powódki, podnoszącej, że faktury zostały skutecznie doręczone pozwanej, która to nie dopełniła obowiązku zawiadomienia o zmianie danych adresowych wynikających z umowy są sprzeczne z ustalonymi faktami.

Istotne jest także, że Zespół Szkół (...), który był płatnikiem do dnia 31 sierpnia 2016 r., został właśnie z tym dniem rozwiązany mocą uchwały Rady Miasta G. z dnia 20 kwietnia 2016 r., a zatem na moment wystawienia faktury już nie istniał, a podmiotem odpowiedzialnym za zobowiązanie wynikające z dostarczenia energii do punktu położonego przy ul. (...) w G. stała się z dniem 9 września 2016 r. Administracja (...).

Dodatkowo na uwadze mieć należy, że pozwana jako jednostka samorządu oraz płatnicy wymienieni w załącznikach do umowy z dnia 18 listopada 2015 r. i aneksu z dnia 9 września 2016 r. działają w zakresie gospodarowania finansami publicznymi na podstawie ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych. Powódka, jako podmiot występujący w obrocie profesjonalnym, winna mieć świadomość w zakresie zasad funkcjonowania i finansowania jednostek budżetowych. Na aprobatę zasługuje stanowisko pozwanej, która podnosi, że zarówno Gmina M. G. jak i inne jednostki budżetowe mogą rozliczać się jedynie na podstawie prawidłowo wystawionych dokumentów, z których wynika zarówno zasadność należności jak i sposób ustalenia jej wysokości, ale także prawidłowo doręczonych podmiotom zobowiązanym. W przeciwnym razie dyrektor jednostki budżetowej narażony jest na odpowiedzialność opartą na zarzucie niegospodarności w zakresie wydatkowania finansów publicznych. W okolicznościach niniejszej sprawy istotne znaczenie ma fakt wystawienia dokumentu z oznaczeniem niewłaściwego płatnika. Z zasad finansowania jednostek budżetowych ze środków jednostki samorządu terytorialnego wynika, że zachowana musi być tożsamość zobowiązanego, który jako odbiorca energii co prawda uzyskuje środki publiczne od

Gminy M. G. jednak samodzielnie realizuje swoje obowiązania, z zachowaniem odrębności od pozostałych jednostek budżetowych i jednostki samorządu terytorialnego.

Powódka nie dołączyła do pozwu odpisu trzeciej faktur VAT, na podstawie których dochodziła należności (faktury (...)), co skutkuje uznaniem, że roszczenie pozwu w zakresie, który wynikać miał z przedmiotowego dokumentu nie zostało dowiedzione zarówno co do zasady jak i wysokości.

Mając na uwadze powyższe, sąd orzekł jak w p. I wyroku.

W punkcie II niniejszego wyroku, sąd orzekł o kosztach procesu na podstawie art. 98 kpc, ustalając, że pozwana wygrała proces w całości, a zatem należy jej się od strony powodowej zwrot kosztów procesu. Koszty poniesione przez stronę pozwaną wyniosły 270 zł tytułem niezbędnych kosztów procesu strony reprezentowanej przez radcę prawnego na podstawie art. 98 § 3 kpc w zw. z art. 99 kpc, ustalonych zgodnie z treścią § 2 pkt. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych.

Zarządzenia:

1. odnotować w rep. C i kontrolce uzasadnień
2. odpis doręczyć pełnomocnikowi powoda zgodnie z wnioskiem
3. przedłożyć z wpływem lub za 30 dni